

**The Sufi Message of Hazrat Inayat Khan
Volume IX – The Unity of Religious Ideals,
19. The Sufi's Aim in Life**

**De Soefi Boodschap van Hazrat Inayat Khan
Deel IX – De eenheid van religieuze idealen,
19. Het doel van de Soefi in het leven**

19. Het doel van de Soefi in het leven

Het doel van elk individu is op het eind hetzelfde hoewel dat in het begin anders kan zijn. Op het eind bereikt de mens een fase waarin zijn doel het doel van zijn ziel wordt, en totdat hij deze fase heeft bereikt heeft hij verscheidene doelen voor zich. Maar de vervulling van enig motief met betrekking tot deze doelen is niet voor lange tijd bevredigend.

Volgens de filosofie van de Hindoes zijn er in het leven vier motieven:

1. het ene motief is wat ze *Dharma* noemen, wat plicht betekent. Sommigen vinden dat er in het verrichten van hun plicht deugd ligt en wanneer zij de specifieke plicht die zich voor hen bevindt verrichten, voelen zij dat dit de gepaste vervulling van hun leven is. Maar wanneer de ene plicht is vervuld wacht er een andere; het leven is vol met plichten. Wanneer een meid jong is zegt ze dat haar moeder of haar vader haar plicht is; dan komt er een tijd waarin het genoeg van haar echtgenoot haar plicht wordt en naarmate de tijd verstrijkt zal haar de plicht die van de moeder jegens haar kinderen zijn. Maar zelfs daar eindigt het niet; daarna komt de plicht van de grootmoeder. Er is geen fase in het leven waarin de plicht afloopt; die begint in de ene vorm en gaat verder in een andere.

Voor degene die plicht opvat als een deugd, is die een deugd; maar voor degene die plicht opvat als een gevangenschap of een last vinden, is die een last. Wat voor de een een deugd en een privilege wordt, kan voor de ander een misdaad worden.

2. In het Sanskriet wordt het tweede motief *Artha* genoemd, wat de verwerving of het verzamelen van weelde betekent. Het begint met de behoefte aan het dagelijkse brood en culmineert in miljoenen, maar het eindigt nooit. Hoe meer men heeft, hoe minder men voelt dat men het heeft. De verwerving van weelde is nooit helemaal bevredigend; er is altijd wel ergens een gemis.

3. Een derde motief is *Kama* wat plezier, liefde of hechting is. Hiervoor verwaarloost men dingen en brengt men offers; het is het voornaamste doel in het leven. Toch is het plezier zodanig dat het verlangen ernaar nooit bevredigd wordt en hoe meer men de genietingen van deze aarde ervaart, hoe meer men ze wil ervaren. Dit plezier is niet duurzaam en kost gewoonlijk meer dan het waard is.

4. Het vierde verlangen, *Moksha*, is van andere aard. Het is het verlangen naar de een of andere beloning in het hiernamaals, naar de verwerving van het paradijs. Het is een verlangen naar een of ander soort gewin of geluk, de een of andere zegening of exaltatie die men niet kent maar die men ooit hoopt te ervaren. Maar zelfs dit verlangen zou, als het zou worden ingewilligd, niet helemaal bevredigend zijn.

Hieruit leidt de Soefi af dat er in al deze vier verschillende dingen die de mensheid aan het najagen is geen fase is waarin hij kan zeggen dat het voleindigd is; er komt geen einde aan. Daarom spant hij zich in om boven deze vier verlangens uit te stijgen en op het moment dat hij erbovenuit stijgt blijft er slechts een verlangen over en dat is de

zoektocht naar waarheid. Niet alleen de Soefi, maar ook iedereen die teleurgesteld is in deze wereld of die door ontgoocheling, lijden of kwelling heen is gegaan, heeft slechts dit verlangen.

De zoeker naar waarheid reist af naar de wereld en treft daar talloze verschillende sekten en religies aan. Hij weet niet waar hij moet beginnen. Vervolgens verlangt hij ernaar te ontdekken wat er zich onder deze sekten, deze verschillende religies verborgen houdt en begint hij het doel te zoeken dat hij via wijsheid wenst te verwerven. Wijsheid is een sluier over de waarheid en zelfs wijsheid kan niet waarheid worden genoemd. God alleen is waarheid en het is waarheid die God is. En waarheid kan nooit bestudeerd, onderricht of geleerd worden; die moet aangeraakt worden, die moet verwezenlijkt worden; en die kan verwezenlijkt worden door het opengaan van het hart.

1. Voor een Soefi is geloof in God niet voldoende. Een geloofsovertuiging die geen fundament heeft is als een papiersnipper die in de lucht zweeft: wanneer er geen bries is zal die op de grond vallen. Hoe veel mensen in deze wereld blijven hun geloofsovertuiging trouw wanneer ze worden blootgesteld aan een sterke invloed van iemand die niet gelooft? Als een geloofsovertuiging iets is wat uitgevlakt kan worden wat voor zin kan deze geloofsovertuiging dan hebben?

2. De volgende stap die men na geloofsovertuiging zet is de liefde voor God. In degene die slechts in God gelooft is God niet levend; het is in degene die van God houdt dat God levend is. Maar zelfs dat is niet voldoende, want wat is menselijke liefde? Het menselijke wezen is beperkt en dus is ook zijn liefde beperkt. Hoe meer men van de wereld heeft gezien, hoe meer men de menselijke natuur kent, hoe beter men de onechtheid van menselijke liefde kent.

Hoe kan iemand die niet constant is in zijn gevoel voor een menselijk wezen dat zich bij hem in de buurt bevindt, echt zijn in zijn liefde voor de Geliefde die hij nooit heeft gezien? Daarom is zelfs wat de mens de liefde voor God noemt niet voldoende.

3. Wat er nodig is is de kennis van God, want het is de kennis van God die de liefde voor God schenkt en het is de kennis en de liefde van God die een volmaakt geloof in God schenken. Niemand kan kennis van God hebben zonder liefde voor God te hebben, maar men kan liefde voor God hebben zonder kennis van God. Niemand kan kennis van en liefde voor God hebben en toch geen geloof in God hebben; maar het is mogelijk om een geloof in God te hebben maar geen liefde voor God.

Voor een Soefi zijn dus deze drie fasen nodig voor de verwerving van zijn doel in het leven. Op de eerste plaats verwerft hij door zijn geloof respect voor de geloofsovertuigingen van anderen. Iemand die niet alleen zichzelf gelooft, maar ook de geloofsovertuigingen van anderen respecteert is een complete gelovige. Voor een Soefi bestaat er niemand in de wereld, heiden of ketter, die geminacht dient te worden, want hij gelooft in die God die niet de God is van die ene uitverkoren sekte maar die de God van de gehele wereld is. Hij gelooft niet in een God van een land, maar in de God van alle landen. Voor hem bevindt God zich in al de verscheidene huizen waarin mensen Hem vereren. Zelfs als ze op straat staan te bidden maakt dat hem niets uit. De heilige plaats is overal waar Hij vereerd wordt. De Soefi laat sektarisme over aan de sekten. Hij heeft voor iedereen respect; hij is niet bevooroordeeld jegens wie dan ook en hij minacht niemand; hij voelt voor iedereen sympathie.

De Soefi is ervan overtuigd dat degene die zijn naaste niet liefheeft God niet kan liefhebben. Hij gelooft in wat Christus heeft gezegd, dat men zijn naaste lief dient te hebben, zelfs zijn vijand. En wat betekent dit? Het betekent niet dat we onze vijand zouden moeten liefhebben omdat we hem als zodanig beschouwen, maar omdat we in God aan hem verwant zijn. Als de mensheid in deze eenvoudige en zeer waardevolle lering had geloofd dan hadden deze oorlogen niet plaatsgevonden. Het is niet aan politieke of handelsgezinde mensen om de mensheid dit te laten begrijpen; dat is aan de Kerk, aan de religie; maar zo lang als de religieuze autoriteiten verschillende sekten vestigen, de religie verdelen en met vooroordeel naar elkaar kijken, zal deze waarheid, door Christus onderricht, niet in praktijk worden gebracht.

We zouden ons dienen te realiseren dat elke verandering die in de menigte plaatsvindt in de loop van de tijd ook plaatsvindt onder individuen. Als bijvoorbeeld twee landen tegenover elkaar staan, aan het werk om elkaar zeer te doen, wat zal daar dan de consequentie van zijn? Het resultaat zal zijn dat er in die landen partijen zullen zijn die tegenover elkaar zullen staan; en vervolgens zal diezelfde oppositie tussen gezinnen opkomen en na verloop van tijd zal deze spirit in een gezin van twee mensen te vinden zijn – twee mensen die in een huis wonen en allebei in conflict zijn met de ander. En het zal culmineren in elk individueel wezen dat in conflict met zichzelf is.

Waar leert de Soefi dit? Hij leert het van de wijsheid van God. Degene die God niet in Zijn schepping herkent zal nooit de God in de hemel herkennen. Dat was prima voor die eenvoudige gelovigen in God en religie die kalm naar de kerk gingen en hun gebeden opzegden en terugkwamen met een gevoel van exaltatie en zich niet met de wereld bemoeiden. Maar nu zijn de omstandigheden veranderd en is er een grote strijd gaande tussen waarheid en leven. De illusie van materie ligt in de volheid van het deel dat het in het leven aan het uitvoeren is, dat is de reden waarom de strijd die het leven met de waarheid aan het leveren is groter is dan welke strijd dan ook die religie ooit te leveren had. Aan de ene kant schreeuwt de wetenschap: materie, materie, materie! Aan de andere kant schreeuwt de politiek: zelf, zelf, eigenbelang! De religies schreeuwen: sekte, sekte, sekte! En waar kan de mens stoppen met het denken aan de ultieme waarheid, die het enige is wat de ziel zoekt?

De Soefi Boodschap is daarom niet voor een specifiek ras, land of een specifieke Kerk. Het is een oproep om zich in wijsheid te verenigen. De Soefi Beweging is een groep mensen die tot verschillende religies behoren, die hun religies niet hebben verlaten maar die hebben geleerd om ze beter te begrijpen en hun liefde is de liefde voor God en de mensheid in plaats van voor een specifiek onderdeel ervan. De voornaamste taak die de Soefi Beweging heeft te volbrengen is een beter begrip tussen Oost en West en tussen de landen en rassen van deze wereld teweeg te brengen. En de noot die de Soefi Boodschap in de huidige tijd aan het aanslaan is, is de noot die de goddelijkheid van de menselijke ziel laat klinken.

Als er al enig moreel principe is dat de Soefi Beweging brengt dan is dat dit: dat de gehele mensheid als één lichaam is en dat elk orgaan van dat lichaam dat gewond is of problemen heeft indirect het gehele lichaam schade kan berokkenen. En net zoals de gezondheid van het gehele lichaam afhangt van de gezondheid van elk deel, zo hangt de gezondheid van de gehele mensheid af van de gezondheid van elk land. Daarnaast reikt de Soefi Beweging een hand uit naar degenen die aan het ontwaken zijn en voelen dat nu het moment is om meer over de diepere kant van het leven, van de waarheid, te weten, zonder dat ze vraagt tot welke religie, sekte of dogma ze behoren. De kennis van de Soefi is voor iedereen behulpzaam, niet alleen bij het op een juiste wijze leiden van zijn leven maar ook met betrekking tot zijn eigen religie. De Soefi Beweging haalt niet iemand weg van zijn geloofsovertuiging of kerk: ze roept hem op om ernaar te leven. Kortom, het is een beweging die door God was bedoeld om de mensheid in broederschap en wijsheid te verenigen.

Translation by Alima Mooijman, alima@sufimovement.us

International Sufi Movement-USA-Midwest Region <http://www.sufimovement.us/>

International Sufi Movement-USA-Midwest Region Translation Team <http://www.sufimovement.us/workers.htm>

<http://sufimovementusdutchtranslations.blogspot.com/2012/02/de-eenheid-van-religieuze-idealen-19.html>

To read the original text please visit <http://www.hazrat-inayat-khan.org/php/views.php?h1=31&h2=19>